

PROCHOWNICA (4) *sb f*

Oba o oraz a jasne.

sg *N* prochownica (1). ◇ [A prochownicę.] ◇ *I* prochownicą (1), ◇ [pl *N* prochownice. ◇ *G* prochownic.] ◇ *A* prochownice (1). ◇ *L* prochownicach (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów); poza tym XVIII w. w innym znaczeniu.

Pojemnik do przechowywania prochu strzelniczego (4) : BielKron 316; tym ia mieczem lámym/ Wławię lie bydz rycérzem w woycze záwołánym. Obrálem też z zołędziem kiiec gránowity: Kulę w rękę/ hárkábuz z prochownicą ryty. WyprPl Bv; [CracArtific 1544 nr 1118; RachBonera 1558 143; Długa ruśnica z puzdrem i z prochownicą InwMieszcz 1583 nr 244, 1578 nr 220; pożyczęm nieboszczykowi na drogę krakowską półhaków czterech i ptaszej rucznicę z parą prochownic InwMieszcz 1594 nr 292, 1574 nr 191, 1579 nr 226; który [Aleksander Włoch] jako chytry wszystkie pieniądze, z kilkadziesiąt skutów, w prochownicę włożył i miał ją na szyi RadzPodróż 237; Lagená, Cornu Puluerfláschen Prochownicá ArtNom M4v; Volck Ttt2v; hakownica [...] z prochownicą [...], i druga prochownica skórą powleczona TomkHistMuz 204].

W porównaniu (1): Tám [gdzie formy doskonałe] od początku wieku tá brodá mieszkáá/ Y kíztał ná wíztyki brody potómné wydáá. Ráz ták v gęby wířząc/ iáko wałkownicá. Drugi raz przykroioná/ iáko prochownicá. KochBr 151.

Szeregi: »arkabuzy i prochownice« (1): gdy odmiátáli od fiebie árkábuzy y prochownice/ był przy iedney knot zápalony BielKron 316.

KO